

— Erre még nem volt időm és lehetosegem, hiszen nekem is dolgozni kell. Körzeti villanyszerelő vagyok öt községben. Hozzám bármikor jönnek, ha valahol kialszik a villany. Nem mondhatom azt, hogy várjanak. Innen nehéz kimozdulni.

— *Mi történt a videóval?*

— Először is vámáru-nyilatkozattal igazoltam a biztosítónál, hogy a készülék külföldi, s hogy a behozatalakor 65 ezer forintra értékelték. Ötezer-kétszázötven vámot is fizettem érte akkor. Az ÁB megyei igazgatósága mégis „leszállította” az árát 30 ezerre! Nagyjából megfelezte. Azt sem értem, hogy a TRANSCODE minek alapján állapított meg tíz százalék maradványértéket, az Elektroszer 20 százalékával szemben. Hogy legyen igazolása az ÁB-nak, kétszer mentem Budapestre: a video átadásakor és a szakvélemény elkészültekor. Csaknem 500 kilométer autózásba került ez nekem Lakitelekről!

— *Kecskeméten mennyit kért volna az Elektroszer a vizsgálatért?*

— Háromszáznegyvenöt forintot.

Hátra van még az ITT színes televízió szakvéleményezése. *Ismét Budapest?*

Ha nincsenek a barátok...

— Olcsóbb, s kevésbé fáradságos megoldást nem talált volna az ÁB, lakiteleki ügyfele számára? — készülök kérdésemet a biztosítónak feltenni, ám előtte még Gyenes Istvánné telefonál Tiszakécskéről, a Felszabadulás utca 5. szám alól. Hallgassam meg őt is, hogy náluk mi történt. Beomlott a házukhoz toldalékként épített kamrapadlás teteje. S bár kötöttek rá biztosítást, kártérítési igényüket elutasították. Az asszony szerint: jogtalanul.

Az eset nem régen történt. Egy szeptemberi éjszakán zajra ébredtek. Elcsúszott a toldaléképület teteje. Kétszázötven forintot költöttek el telefonálásra, mire kijött az ÁB kárbecslője és — Gyenes István szerint — azt mondta: „Nem a szél tette tönkre a tetőt. Az idő. Ezért nem fizetünk egy fillért sem!”

Az, hogy az eső mégsem áztatta sokáig a padlást meg a kamrát, az ismerősök összefogásának köszönhető. Gyenes István barátai — Magyar Ferenc, Tyeveda Lajos, Kiss László és Váradi László — erősítették meg a gerendákat. Hoztak magukkal 150 cserepet is és rendbe hozták a tetőt.

Úri módon, így?

— *Miért tapasztalja úgy a lakiteleki és a tiszakécskei család, hogy az ÁB nem áll mellettük? Hiszen, aki gyorsan ad, kétszer ad...*

Kocsis Pál kárszakértőnek a biztosítók kecskeméti, Klapka utcai megyei igazgatóságán más a véleménye:

— Mi arra oktatjuk a kollégáinkat, a fiatalabbakat is — kezdi —, hogy ami az ügyfélnek jár, azt úri módon fizessék ki. Nem tehetünk róla, hogy az

A tiszakécskei házaspárnak már göröngy sem jutott. Kocsis Pál fényképet vesz elő. Rajta vízfolyásos, moha lepte padlásfal. Annak a bizonyítéka, hogy Gyeneséknél a tetővel nem a vihar — mint ők állítják —, hanem az idő, a 100-150 év végzett, mióta a ház fennáll.

— Jobban jártak volna, ha leég az egész épület. Akkor fizetnénk, így nem — mondja Kocsis Pál. — Azért sem fizetünk, ha a macska leveri a kristályvázát az asztalról.

Megkímélhették volna!

Október 26. Az ÁB megyei igazgatóságán Tóth László osztályvezető is megerősíti: Gyeneséknek csak tűz-, víz-, villám- vagy vihkárért fizethetnének. A biztosítási feltételek között nem szerepel, hogy az épület elavult állapotának következményéért is vállalják a felelősséget.

— *S meddig vár — még mindig, a villámcsapást követő negyedik hónapban is — Gál Dezső a hiányzó pénzre, aki a nyár óta 12 utat tett meg a biztosítókhoz Lakitelek és Kecskemét között?*

Az osztályvezető és Zentai János csoportvezető szerint nem akartak rosszat ügyfelüknek azzal, hogy a gmk-t ajánlották neki Budapesten. Jól járt, hiszen a TRANSCODE szakvéleménye számára anyagilag is előnyösebb.

— *S az ötszáz kilométernyi út, a villanyszerelő elfecseirelt ideje, meg a tizenkétszeri Kecskemétre utazás?* — vetem közbe.

Ezeknek a költségét már nem téríti meg a biztosító. Ám nem is lett volna szükség az üzemanyag- és időpazarló utazgatásokra, ha akadt volna valaki, aki nem hagyja magára az ügyfelet nehéz helyzetben! Aki megmagyarázta volna neki, elég, ha rendszeres költségvetést hoz a javításról bárhonnét — mindegy, hogy az Elektroszertől vagy magánkisiparostól — azt is elfogadják a biztosítónál.

— *De miért csak az újságíró kérdezősködésére és nem Gál Dezső tájékoztatására mondták el ezt annak idején?*

Kopognak az ajtón. A lakiteleki ügyfél lép be. Számlát hozott az Elektroszertől az ITT televízió 44 ezer 926 forintba került javításáról, részletes munkaleírással és anyagköltséggel.

— A jövő héten postára adjuk ezt a pénzt is — mondja látogatójának Tóth László —, ezzel kifizetünk önnek összesen 100 ezer forintot. Igaz, kicsit körülményesen, ezért elnézést kérünk. Sajnálom, hogy nálunk vagy az Elektroszernél valaki felkészületlen volt ebben az ügyben.

Az Állami Biztosító munkájára egyébként meggyünkben nem ez a huzavona ügyintézés a jellemző; az idén 8 ezer kárt térítettek meg a lakosságnak, 100 millió forint értékben. Ha feszültséggel terhes várakozás után is, de Gál Dezsőnek rövidesen a zsebében lesz a teljes kárösszeg: a 100 ezer forint.

Megküzdött érte!

Kohl Antal